

Előfizetési árak:

Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

Mamelukok obstrukciója.

Pécs, 1897. február 18

(* *) Parancsszóra föloldódtak kis játékaikat még csak a minap bevégzett zsenge politikai csemetéknek lakat alá helyezve volt beszélő szervei. Az iskola-port még alig lerázott stréber-had ontja a szót és a három nap óta neki vadult földművelési vitában annyi zöldséget és bolondgombát tálnak a nagy közönség elé, hogy egy tapintatos önképzőköri elnök kérvénnyel ilyenek hallatára a mű-vita szereplőit: Az Isten szerelméért, beszéljenek már önök egyszer okosat is, nehogy mindannyiunkat is, akik végighallgattuk az önök üres szalmacséplését, egy kalap alá vonjon az elfogulatlan szemlélő s azt mondja a parlamentre: pojják gyülekezete.

Mi köze azonban az okosságnak az obstrukcióhoz? Mert annyi kétségbevonhatatlan tény, hogy most a kormány maga rendeztetni alantasaival, a beamterekből képviselőkké vedlett gentleman-ekkel, a művitát, ami már magában véve is elég bolond dolog. De hát mit csináljon egy kényszer-helyzetbe jutott kormány, midőn nincs jónevelésű ellenzék rendelkezésére, a melyik kibeszélje az időt májusig, a melyre okvetetlenül szüksége van a nemzet bárójának, mert ha a költségvetési vita véget ér, rágódní s kérődní való takarmányt aligha tud bedobni abba a taposómalomba. Addig tehát beszélni kell, hogy mit, az egészen mellékes Bánffyéknek, a

fődolog csak az, hogy minél többet beszéljenek.

Ha egy kissé gondolkozunk, hamarosan tisztában lehetünk Bánffyék intencióival. Ugyanis a legutóbbi minisztertanács úgy döntött, hogy a kvóta-kérdést csak a nyári hónapokban tárgyalatja, egyrészt azért, mert ebben az időben a honatyak nagyrésze odahaza az aratás munkálataival van elfoglalva, másrészt pedig azért, mert azt hiszik, hogy a tikkasztó nyári napokban az utcai mob nehezebben mozdul meg és így a kvóta-főlemelés ellen okvetetlenül bekövetkezendő tüntetések kisebb méretűek lesznek.

Ennek a nyári ülésznak következménye lesz aztán, hogy a delegációkat csak az őszre hívják egybe; mert több, mint bizonyos, hogy a közös költségeket tetemesen emelni fogják, még pedig a hadügyminiszterium budgetjének keretében. Ha tehát a delegációk, mint rendesen, júniusban tárgyalnak és szavaznak meg ezt a költségvetést, akkor mindjárt kitűnének, hogy a tervbe vett kvóta-főlemelés nem évenként való hat, de tiz, esetleg több milliónyi évi teherszaporulatot jelent. Tudvalevőleg e szándékba vett merénylet ellen kezdődött meg a törvényhatóságok tiltakozása. No már most ezek után könnyen megfejthető a kormány huza-vonája, mert a tetemesen magasabb közös költségvetést azért szándékozik legalább is szeptemberig titokban tartani, hogy majd előbb meg fogja szavaztatni praetoriánusaival a

kvóta-főlemelést, hogy aztán az ekként létrehozott új alapra hárittassék át a költség-többlet odiuma s hogy Bánffyék már ekkor befejezett tényekkel állhassanak a parlament elé, mely majd kizár minden diskussziót.

A földművelési tárcánál megkezdett obstrukció minden valószínűség szerint folytatást fog nyerni a hátralevő többi tárcánál, melyek valamennyien olyan természetűek, hogy aki a legkevesebbet is ért a dologhoz, hát hozzászólhat. Mit sem tesz az, ha egyik-másik mameluk-növendék teljesen lerontja azt, amit az előtte felszóltat kenyeres pajtása mondott, hisz jobb hiányában az is beleillik Bánffy b. kártyáiba, hogy kormánypárti szónokok lecáfolják egymást, hisz nem az a fő, hogy mit beszélnek, csupán az, hogy beszéljenek.

Meggyőzhetett minden elfogulatlan szemlélőt már az eddigi obstrukciós vita is, hogy a mi parlamenti többségünk és muszáj debatteur-jeink intellektuális ereje végtelenül alacsony színvonalon mozog s hogy az általuk előrántott kérdésekkel csak nagyuri fitymálással bánik el, a mikhez különben annyit ért, mint a hajdu a harangöntéshez. Csupa olyan nagyságok állnak sorompóba, akik valamennyien felköthetik álluk alá a kis ruhácskát, melyre ékes betűkkel van reá himezve: „A papa kedvence.“ És ezek a kedves kis pubik beszélnek most agrár-szocializmusról, akiket odahaza megnagyságosuraz a botos ispán, az Icig zsidó leánya és a falusi kovács.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Jour után.

A szép asszony szerdája véget ért. Ma a szokottnál valamivel korábban, mert kevesebb volt a vendég, mint máskor; az influenza garázdálkodása ugyanis otthon marasztotta a hölgyek egy részét s a kik itt voltak, azok is elsiettek a filharmonikus koncertbe, amely most ép oly divatos mulatság, akár az influenza. Mikor az utolsó gondosan kivaszt, sandwich pusztító jourhiéna mögött is becsapódott az előszoba ajtaja, a szép asszony egyedül maradt Clotilddal, az ő szeretettel becézett, feketeszemű unokahugával, a ki fejedelmi kényelemmel ringatta magát a lágyan párnázott hintaszék ölében.

Az őszi eső egyhangu unalommal verdeste az ablakokat, a nehéz függönyökön távoli zsongásként szűrődött át az elegáns utca faburkolatáról felhallatszókocsirobogás, künn már leszállt az őszi est nedves homálya, de itt, a villanylámpák sárgás izzó fényében ragyogó kis szalonban, most már oly meleg és barátságos volt a hangulat.

A szép asszony ott ült a szalon sarkát

befogó szőnyegsátor alatt, az alacsony pamlag tamliányára hátravetett érdekes okos fejének sajátságos fésült fekete haja élesen elütött a pamlagtámlát fedő jegesmedve bunda fagyos fehérségétől és mosolyogva, de lelketkutató éles tekintettel nézte az ő mélységesen hallgató kedves hugocskáját.

— Hát kis leányom, — törli meg végre a néma csendet — minthogy szerencsésen elvégeztük a mi minden heti munkánkat és mert ma kivételesen semmi súlyosabb beszámítás alá eső illetlenséget sem követtél el, a melyért volna okom beszélni, nagyon leköteleznél, ha megismertetnéd velem azokat a nagy gondolatokat, melyek a te buksi fekete fejedben motoszkálnak.

— Azon gondolkodtam — felelte Clotild, — hogy mért nem engedik meg a leányoknak, hogy társaságban is a hintaszéken ülhessenek, mikor az ő nekik oly jól esik.

— Ez kétségtelenül igen megható tárgya az elmélkedésnek, de est könnyen meg lehet oldani. Azért nem szabad, mert nem illik; általában kis leányoknak nem minden szabad, a mi nekik jól esik. De valld be gyorsan, te kis anarkista, hogy most nem mondtál igazat és hogy más, valami egészen más járt az eszedben.

Clotild odakuporodott a süppedő szőnyegre a nénje lábaihoz s annak ölőbe hajtv a fejét, nagy elhatározással megkezdte a gyónást.

— Jól van, kegyetlen inkvizitor, vallani akarok. Másról is gondolkodtam, arról, hogy mindaz, ami itt körülöttünk történik, az mind hazugság. A jég, a jour, a bálók, mind mind komédia és hazugság. Azt mondjátok rólam, hogy anarkista vagyok, mert nekem a ti szalonjaitok világa nem imponál, mert én irtózom azoktól a koncertektől, bálóktól, mulatságoktól, ahova nem azért viszitek a leányaitokat, hogy mulassanak, hanem azért, hogy ne hiányozzanak sehonnán, ahol a ti rabszolgatartó zsarnokok a „társaság“ megjelenik, mert én kinevetem azt a fekete sereget, mely fehér szegfűsen, lélek nélkül járja végig a ti sima parkettjeiteket s úgy tesz, mintha mulatna, pedig csak „parthiere vadászik“ valamennyi és jól tudja valamennyi, hogy a mamák viszont ő reájuk vadásznak, csak épen az a kölcsönös bajuk, hogy mind-egyik valamely nála értékesebb vadra pályázik és csak ritkán kerülnek össze az összevalók. Anarkistának csufoltok, mert én nem ismerem el a ti társaságotok törvényeinek szuverén hatalmát, mert nem tudok és nem akarok „kedves“ lenni azokkal szemben,

Itt látszik ki aztán leginkább jelenlegi parlamentünk rákfenéje. Mert ugyan ki volna oly botor, hogy pl. Szily Grációtól, Szapáry Lacikatól, az „utolsó alispán“ fiától, a Miklóskától olyan eszméket várjon, melyek alkalmasak lehetnek a szőnyegre hozott kérdések alapos és célszerű megoldására. Hiszen az a többség, a melynek kebelébe a mi mostani parlamenti gigerlijeink tartoznak, képtelen annak megértésére, hogy a kérdéseknek oly zűr-zavaros és értelmetlen padrafeszítése és előkapkodása, a minőt éppen most indítottak neki a parlamentben, hát csak növeli a bajokat.

Az a szerencsétlen, agyonvégrehajtott nép, melyet már a születés, a nyomor, a szenvedés, az élet kegyetlen sivársága és az elhagyatottság minden átka csak belekerget a kétségbeesésbe: csak azt látja, hogy odafönt az „urak“ igen sokat beszélnek az ő bajairól, de e mellett tökéletesen megelégednek azzal, ha ősmamelukok, a jó Kálmán, vagy Pista bácsik megveregetik a leckéjét felmondó kedves publi vallait, nem feledvén el megkérdezni: Magad csináltad-e ezt a beszédet, vagy a papa?

Bánffyk azonban elszámították magukat, mert aligha lesz lehetséges a vitáknak májusig való kihuzása, még akkor sem, ha egy-két kis parázs botrány is kerül a Ház közprédájára; mert az egész többség fenegyerekei nem képesek, nem tartjuk őket képeseknek, hogy két hónapig beszéljenek folytonosan, ha mindjárt boldonságokat is. A szavazásra termelt többséget csak eredeti rendeltetésének lehet fölhasználni, s könnyen megeshetik, hogy a nekiszabadított fiatal generáció oly hurokat talál érinteni, melyeknek a rezgése elevenbe vág s a mi bölcs és előrelátó kormányunk éppen a saját kelepcéjében fogatik meg, beigazolván a közmondást: „Nem gyermek kezébe való a kés!“

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

kiket magamban jól öltözött majmoknak tartok, a kik a tél elején rendelnek a szabójuknál egy elegáns smokingot és megélnék abban a tavaszig, ott vannak minden jouron, minden vacsorán, minden bálén és a cél — a cél az, hogy előbb utóbb zsebükbe hulljon valami busás hozomány, melylyel az a reájuk nézve kellemetlen kötelesség jár együtt, hogy meg is kell érte házasodniok. Szegények, még a melyikben volna is egy kis lélek, valami jobb és nemesebb gondolkodás, az is eltagadja és eltitkolja, nehogy valami özönvíz előtti mammutnak tekintsék, aki nem illik ebbe a millieube.

Most is volt nálad egy egész sereg mamlasz, neked elmondták azokat a pletykákat, melyeket máshol s a hova tőled mentek, ott elmondják azt, a miket nálad hallottak, a szójátékaikat és a szelemes ötleteiket elmondják mindenütt, jövő hétre szereznek uakat és szentül hiszik, hogy ők most nekünk szörnyű módon imponáltak. És ezeknek a társaságába azért viszik a mamák leányaikat s a néniük hugaikat, hogy férjet kapjanak, mert ti valami becsületbe-vágó dolognak tartjátok, ha egy leány még 18 éves korában is leány, pedig ez is, az is, meg amaz is már férjnél van.

— Brrr! Erről gondolkodtam és ha ez anarkia, akkor anarkista vagyok igenis, —

Hírek.

Pécs, 1897. február hé 18.

Három menyasszony.

— Egy talált levél. —

Ma egy apró irással teleirt gyűrött papírost juttattak a kezemhez. Minden félreértés kiküldése végett azonban most mindjárt és kikerülése végett azonban most mindjárt kijelentem, hogy az utcaseprők és szemétbordók Pécsen mind nagy urak, a kik sem nekem nem süvegelnek, sem én nem köszöntgetek nekik, — így hát nem érhet az a vád, hogy az az apró betűkkel teleirt gyűrött papíros azok révén jutott hozzám. Magasabb régiókban lakozik az én bűntársam, a kit esetleges per esetén velem együtt fel fog menteni a bíróság, a mint felmentette Bánffy bárót is a levéltitok megsértése alól. Mert mit tett Bánffy? Egy talált levelet olvasott fel a tisztelt Házban. És mit teszek én? Egy talált levelet másolok le alább, hogy b. lapunkban napvilágot lásson. Már pedig, ha val ki levelet talál, kell, hogy azt a levelet el is vessitette, szigorubban eldobta valaki; ha pedig eldobta, az megszünt levél lenni és lett belőle egy senkire sem tartozó betűkkel teleirt papirdarab. (Akárcsak Bánffy, ha lemondhatják a miniszterelnökségről.) Egy senkire sem tartozó teleirt papirlapot pedig felolvasni, lemásolni és közzétenni nem „crimínális“ dolog, mint azt a bíróság is be igazolta.

Tehát nyugodt lélekkel foghatok hozzá. . . . Ime a levél:

„A mult héten kiszáll egy kisasszony a vasuti állomásra berobogó expresszról és kérézi a fiakkerost, a ki őt rendszerint kocsi-ján vinni szokta, hogy nem látta-e N. N. urat?

— De igen, felel a fiakkeros. Éppen most ment be a váróterembe. Tessék csak bemenni, ott fogja találni.

A kisasszony bemegy a váróterembe s meglepetve látja, hogy N. N. éppen akkor siet kifelé és felugrik egy indulni akaró vonatra.

Oda szalad és kéri tőle, hová indul? N. N. ur a kupéból szól ki meglepetten: — Ah . . . ah! Tessék egy kicsit feljönni, kisasszony!

A kisasszony belép a kupéba, de alighogy bent van, a kalauz becsapja az ajtót és a vonat elindul.

A szegény kisasszony, a ki épen most jött Pécsre, ott van a visszafelé menő vona-

igenis, igenis és az is maradok, soha sem fogok én férjhez menni.

— Te Clotild, én azt hiszem, te sokkal feketébb színben látod ezt a földet, mint a milyen. Én sem mondtam soha, hogy valamennyit komolyan kell venni, de a sok között bizonyára akad egy kettő, akire nem illenek a te virágfelforgató elveid. Azt sem mondtam soha, hogy menj feleségül akár-melyikhez, de azt az ideált, melyről a leányok ábrándozni szoktak, hiába fogod várni, az nem jön el, mert nincs és hacsak vén kisasszony nem akarsz maradni, akkor nem szabad ily tulságos szigorúsággal itélned a társaság felett, melyben élünk. Lásd, volt idő, mikor tán mi is ilyenformán gondolkodtunk, aztán engedtünk egy kicsit az elveinkből — és amint látod, nagyon jól érezzük magunkat. Hát abban a léha, veszedelmes fekete seregben, amelyet te annyira gyűlölsz, akiktől úgy irtózol, nincs senki, senki, akinek megkegyelmeznél, vagy talán ép azért haragszol úgy a seregre, mert az a bizonyos valaki nincsen a seregben?

— Én csak általánosságban beszélek.

— Ahá, — közeledünk. Milyen ember szerinted például Bányai?

— Az — az nem ember, — csak parthie.

ton; de hát nincs más hátra, le csak nem ugorhatik? Aztán meg éppen N. N. urhoz jött volna látogatába, a kit szerencsére még így elbirt fogni, mert az „szolgálatban“ utazott s nem is találkozhatott volna vele. A kisasszonynak tehát mit volt mit tenni, még örült is a véletlen találkozásnak és utazott ő is „szolgálatban.“ No meg N. N. ur a vélegénye volt s hozzá még szép nap is vala.

A harmadik állomásnál kiszálltak és egy órahosszat gyalogoltak, míg egy faluba értek. Ott meguzsonnáltak és aztán tovább mentek, illetve visszagyalogoltak az állomásra, hol az állomásfőnöknek N. N. ur úgy mutatta be, mint egyik kollegája — nővérét.

Ez egy kissé furcsa volt és a kisasszony csodálkozott is rajta, hogy N. N. ur nem mint jegyesét mutatja be, de nem szólt semmit.

Késő este volt, mikor a vonat visszahozta őket Pécsre. S mivel jó pár óra hiányzott a legközelebbi vonat érkezéséig, a melyiken a kisasszony haza utazhatott volna, hát elmentek N. N. ur lakására, a kinek vén szakácsnője jó vacsorát készített a ré szükre.

Már éppen hozzá akartak fogni, mikor egyszerre csak felnyit az ajtó s a küszöbön egy nő jelent meg.

— Hah! hűtelen! . . . haaáh, te csábitó szirén! Ennyit kiáltott feljök és aztán becsapta maga után az ajtót.

A szegény kisasszony nem tudott hova lenni meglepetésében. Nem is birt semmi felvilágosítást szerezni magának a furcsa nő-ről, csak mikor már kint volt N. N. ur lakásából és a kövér szakácsnő az utcán az-zal vigasztalta meg, hogy a haragos nő N. N. urnak a — másik menyasszonya. Sőt van neki egy — harmadik is, a kihez ma is el akart utazni, de a kisasszony, úgy látszik, elfogta és itthon tartotta.

A szegény kisasszony csak akkor értette meg, hogy a hová N. N. ur „szolgálatban“ utazott s a hol meguzsonnáltak, ott látott egy nőt, a kit N. N. ur „egy jó barátja feleségének“ jelzett neki még az uton — ez volt a harmadik menyasszony. Ezért kellett őt „nővérenek“ bemutatni az állomásfőnök előtt, aki a faluban elhíresztelte volna, ha menyasszonyaként mutatja be N. N. ur. Viszont a haragos hölgyet egy alkalommal, „sógornő-jeként“ mutatta be neki, mikor szintén meglepte a látogatásával, mint most.

Hanem hogy többet nem lép meg: könyvek között esküdött fel erre és még más-

— Mit értesz ez alatt?

— Azt, hogy nektek tetszik, nekem nem.

— Hát a másik, Petrőci Sándor?

— Az talán inkább ember, de az meg nem parthie.

— Ez alatt természetesen viszont azt érted, hogy az neked tetszik, — de nekünk nem.

— Ó, nekem egyik sem tetszik. Az, aki nekem tetszenék, azt még nem ismerem. De érzem, tudom, hogy el fog jönni, én pedig várni fogok addig, míg eljön és nem engedek az elveimből soha, soha. — Én csak ahhoz megyek feleségül, akit szeretek, de ezek közül nem tudnék én szeretni senkit.

A néni megsimogatta a kis anarkista borzas fekete haját, jóízűen a szemébe nevetett, aztán elvitte haza a mamához.

* * *

A saison végén Clotild kisasszonyt eljegyezte Bányay ur, aki nem ember ugyan, de jó parthie s az ismerősök gratulációt örvendező mosolylyal fogadta a boldog menyasszonyt.

Az anarkista elvekre nézve pedig megjegyezte, hogy azok egyelőre még kivihetetlenek!

Ács József.

nap reggel visszaküldte neki a jegygyűrűt, a mint haza ért.

N. N. ur, azt hiszik, bánkodott e felett? Oh nem; hiszen maradt neki — még két menyasszonya! Egyik akis faluban, a másik pedig — a kit még majd csak aztán fog eljegyezni.

Eddig a levél. Mindeneknek okulására pedig lemásolta s a felelősséget még a néppárttal szemben is elvállalja érte

Ipszilon.

Napirend 1897. február 19-én.

Naptár: péntek, febr. 19. Róm. kath.: Konrád. — Prot.: Konrád. — Gör. kel. (febr. 7.) Partén. — Zsidó: Adar 17. — Nap két 6 óra 44 perckor; nyugszik 5 óra 12 perckor; — Hold két este 8 óra 14 perckor; nyugszik reggel 7 óra 15 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok meleg; légnyomás 758. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: derült, száraz idő és éjjeli fagy várható.

Színház: „Boccaccio.”

Verdi rekviem összpóbája d. u. 5 órakor a Hattyubau.

— **(Albrecht főherceg emlékezete.)** Ma, mint Albrecht főherceg halálának évfordulóján, a nevére elnevezett 44-ik gyalogezred tisztikara gyászistentiszteletet tartott a belvárosi plébániatemplomban. A gyászistentisztelet reggel 8 órakor kezdődött s a gyászmisét Magenheim József, belvárosi plébános tartotta, fényes segédlettel. Az oltár előtt, katonai pompával diszitett gyászravatal volt felállítva, a kóruson pedig a katonazenekar gyászdalokat játszott. A gyászistentiszteleten teljes számmal vett részt a 44-ik gyalogezred teljes tisztikara és legénysége Hortstein ezredessel élén.

— **(A Verdi-requiem próbája.)**

Tegnap a közreműködők teljes számával ment végbe a Verdi-féle requiem Sanctus, Agnus és Libera részleteinek próbája a Hattyu teremben, mely csaknem két óráig tartott. A közönség már most felhasználja olesó belépő mellett az alkalmat, hogy e nagyszabású, világraszóló műben gyönyörködjenek. A megható és megkapó részletek itt sem hiányoztak, úgy az összkarnál, valamint a magánzólamok közt. Lóhr Vilmos odaadó dirigálása közben még az ébenfa üténypálca is eltört. Ezen nyilvános nagy próbakon kívül a magánygyakorlatok naponként délelőtt és délután szakadatlanul folynak a dalárdai helyiségben. Holnap (pénteken) ismét 5 órakor lesz összpóba a Hattyuban, hova egy korona betéptidj mellett nem közreműködők is bebocsájtást nyernek.

— **(Elhalasztott hangverseny.)**

A Schlager Antónia, bécsi cs. és kir. kamara énekesnő által f. hó 21-ére hirdett hangverseny, a művésznő közbejött betegsége miatt elmarad s csak március második felében tartatik meg. Az előre megváltott jegyek érvényesek.

— **(Katonai sorshuzás.)** A pécsi városi hadkötelesek közül az első korosztályba tartozó, 1876. évben született hadkötelesek számára a sorshuzás folyó hó 21-én (vasárnap) délelőtt 10 órakor tartatik meg a városházán a katonai osztályban.

— **(A Nemzeti Kaszinó bálja.)**

Holnapután (szombaton) este tartja a pécsi Nemzeti Kaszinó táncmulatságát, mely kétségen kívül elsőrangú esemény lesz az ideai farsang krónikájában. A bálon jelen lesz a kaszinó elnöke, Kardos Kálmán, orsz.

képviselő is, a ki a ma esti gyorsvonattal érkezik meg Budapestről Pécsre.

— **(Sipulusz felolvasása.)** Rákosi Viktor, mindnyájunk kedvelt Sipulusza, a legnagyobb valószínűség szerint jövő hó 14-én tartja felolvasását a jótékony nőegyletben, az egylet által a Vidéki Hirlapírók Szövetsége javára rendezendő thea-estélyen.

— **(Esküvők.)** Tertinszky Gyula mohácsi vaskereskedő ma délelőtt esküdtött örök hűséget Járányi József pécsi polgártársunk leányának, Annuskának. A polgári házasság megkötése után az ifju házaspár az Ágoston-templomban egyházilag is irigyre lépett. Tanukként Sirisaka Andor, belvárosi községi tanító és Auber Gyula vaskereskedő szerepeltek. Esküvő után a násznép a menyasszony szülőinek házában barátságos lakomára gyűlt össze, a délutáni fél 5 órai vonattal pedig az ifju házaspár Mohácsra utazott. — Dollinger András, a „Hétfejedelem” szálloda közkedveltségben álló tulajdonosa — mint levelezőnk sürgönyzi — ma tartotta egybekelését Knortzer Amáliával Nagykanizsán, Knortzer ottani vendéglős leányával. Az esküvő alkalmából igen sokan keresték fel a vőlegényt sürgöny útján üdvözléseikkal pécsi jó ismerősei, aki ma estére itthon fényes nászlakomával üli meg menyegzőjét.

— **(Csalás hamis ékszerekkel.)**

Egy csaló bandát nyomoz most rendőrségünk, melynek tagjai sorra járnak az ékszerboltokban s ott furfangos módon kiesztelt csalásokat követnek el. Rendszerint jól öltözött nők és férfiak, kiknél készenlétben van egy pár fényesre csiszolt rézből készült s bizonyos színű kövekkel ellátott gyűrű és egyéb ékszer-féle. Az ékszerészekről aztán megvételek különféle gyűrűket kérnek ki s változtatván közöttük, egy alkalmas pillanatban a megfelelő színű kövel ellátott réz gyűrűt teszik a tartóba, az igazi aranyat pedig zsebükbe csusztatják. S aztán egy kissé még tovább alkudnak más és más ékszerekre és lehető gyorsan elpárolognak a boltból, zsebükben a rézgyűrűért kicserélt aranynyal. A csalásra az üzlettulajdonosok rendszerint későn jönnek már rá; akkor, midőn a csalók ungonberken tul járnak. Ilyen csalás történt legújában a Schönewald-féle ékszerüzletben is, a minek folytán rendőrségünk erélyes nyomozást indított a hamis ékszerekkel kufarkodó csalók ellen. — Ez a hírünk kiszedve állt már tegnap, mikor felkérteünk, hogy közlését halaszszuk el épen a rendőri nyomozás érdekében. A helybeli ékszerészek közösen megállapodva készen voltak, felhíván őket erre a rendőrség, hogy ha esetleg a csalók ismét jelentkeznek, felismerhetik már jól eleve és a rendőrséget értesíthetik. Maga a nyomozás a legszélesebb körű apparátussal folyt; a hamis ékszerek együtt voltak s minden ékszerüzletben kolportáltak őket, hogy az ékszerészek annál jobban felismerhessék az esetleg hamis ékszerekkel újában manipulálni akaró csalókat. És a fentebbi kiszedett hírt mi nem is hoztuk; hozott azonban reggel megjelenő lapársunk egy hosszú panaszt a „rendőrség titkolózásáról.” Nos hát, hogy a rendőrség nem titkolózik, kiviláglik abból, hogy a mi

riporterünknek még a főkapitány elé már két nap óta beterjesztett hivatalos jelentés is a kezében volt s az esetet meg is irtuk a csak direkt kérelem folytán hagytuk ki, magunk is belátván, hogy mikor minden intézkedés meg van téve a csalók ellen, kár már senkit sem érhet, ha a nagyközönség egy nappal később hall is a dologról; de viszont belátván azt is, hogy ezzel elébe vágnánk a nyomozásnak s a csalókat csak nagyobb óvatosságra és menekülésre ösztönöznők. De hát kollegánk elpanaszolta a dolgot s ezzel a közönség ugyan „hallott valamit harangozni”, — de a csalók is óvatossákká tettek s most már akár bottal ütöttek a nyomukat. Előttünk különben nem egy érdekelt ékszerész jelentette ki, hogy a rendőrség intézkedéseit és ugynevezett „titkolózását” helyesli s bizony kárk lesz belőle, ha a felpanaszolt „titkolózás” nyilvánosságra hozatala miatt meghiusul a rendőri nyomozás.

— **(Tüzek egy pusztán.)** A torjáncai pusztán e héten két tüzeset is volt. Mindkét esetben gabona égett meg s hogy a tűz mikép keletkezett, nem sikerült kipuhatolni. Irányics Vászónak 50 frt értékű buzakazla volt a tűz első prédája. A leégett kazal nem volt biztosítva, s így a tulajdonosnak elég kára van. Azután Pick Adolfnak gyuladt ki egy 200 frt értékű képviselő buzakazla, a mely szintén nem volt biztosítva s így e tüznél még nagyobb kár érte a tulajdonost. A beremendi csendőrség különben megindította a vizsgálatot a tűz keletkezési okának kipuhatolása végett, azonban sikertelenül.

— **(Pincebetörők.)** Németh István, rampeltföldi (tapolcai) lakos pincéjében a napokban betörők jártak. Felfeszítették a pince tetőzetét és azon át hatoltak be a pincébe, honnan vagy nyolcvan forint értékű pálinkát és zsirt vittek el. A dárdai csendőrség megindította a nyomozást az ismeretlen betörők után, eddig azonban még nem tudta őket kézrekeríteni.

— **(Halálozások.)** Rosinger Ferencné sz. Preiner Eleonora tegnap este, hosszas és kínos szenvedés után, életének 41-ik évében meghalt. Temetése holnap (pénteken) délután 4 órakor lesz a Kossuth Lajos-utca 8. számú házból a budai külvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő szentmise áldozatot f. hó 20-án reggel 9 órakor mutatják be az Ágoston-téri templomban. — Lutz Jánosné szül. Finta Anna ma reggel, életének 77-ik évében elhunyt. Temetése szombaton délután 4 órakor lesz a Zrinyi-utca 17. számú házból a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelő szentmisét t. hó 22-én reggel 8 órakor tartják érte a székesegyházban.

— **(A tiszték adósságai.)** Ne higgye senki és ne higgyék különösen a leányok akiknek nincs egyéb vágyuk, csak az, hogy egy nyalka huszártiszt vezesse őket az oltár elé, ne higgyék, hogy ezzel a néhány sorral a papák és a mamák előtt rossz színben akarjuk feltüntetni a katonatiszteket. A papáknak és a mamáknak amugy is megvan a maguk külön és az eladó leányok által meg nem vátoztatható véleményük a katonatisz-

tisztekről és bizony, aki tiszt férjet akar a leányának, az e sorok olvasása után is keres neki ilyet, aki pedig nem szereti a katonatisztet, legalább férjnek, vőnek nem, az amugy sem engedi meg, hogy tiszt ur kösse be a leánya fejét. Tehát tiszt adósságairól léssen szó. A mi katonatisztjeink között, bizony sok az olyan, akinek van adóssága. Jólelkű uzsorások nagy előszeretettel adnak kölcsönt tisztességes kamatok mellett a katonatiszteknek, mert tudják, hogy nagy szó a katonai becsületszó és jó fegyver a váltó. Van a közös hadsereg tisztjei számára egy alap, mely arra való, hogy kölcsönt kapjanak belőle a megszorult tisztok. Ez az úgynevezett Albrecht-alap, melyből csak azok a tisztok kapnak kölcsönt, akik rendezett viszonyok között élnek, de valami rendkívüli körülmény anyagi erejüket meghaladó kiadásokba sodorta őket. Az ideai kimutatásból kitűnik, hogy ennek az alapnak a vagyona ez idő szerint 1.692,802 forint és 40 krajcár és hogy a hadsereg tisztjeinél össze-vissza 396,402 forint és 54 krajcár van kölcsönképpen kiosztva.

— **(Csaló könyöradománygyűjtő.)** Hanrik Károly, jászkarajenői illetőségű egyén, hamis könyöradománygyűjtési engedélyt készített magának s azzal nekiindult az országnak. Egészen Dunaföldvárig eljutott, anélkül, hogy rajtacsípték volna a csaláson, de a dunaföldvári csendőrség előtt gyanusnak tűnt fel és letartóztaták. Kihallgatásakor aztán kitűnt a turpissága és most a járásbíróság fogházában el-mékedhetik a meghiusult család eredménytelenségéről.

— **(Ellopott pénz.)** Tulner János, gyönki lakostól 35 forintot elloptak. A pénz benvolt a megkárosított embernek a szekrényében és akkor veszett el, mikor mindenki otthon volt. Bizonyára valaki, aki a házhoz járatos, az lopta ki a szekrényből s ez alapon elindulva a csendőrség, le tartóztatott egy gyanuba vett egyént, a ki azonban tagadta a lopást és nem is lehetett rábizonyítani semmit. A további vizsgálatot a bíróság vezeti a rejtelmesen végrehajtott pénzlopás ügyében.

— **(Katonaszökevény.)** Jovánovits József, báttaszéki születésű s odaváló lakos, mint 1873. évben született hadköteles, besoroztatott a 44 ik gyalogezredhez Kaposvárra s oda is kellett volna neki bevonulnia. Ugy látszik azonban, hogy nem volt kedve a gyöngyölethez és jobbnak látta meg sem kezdeni a katonáskodást, hanem ismeretlen helyre szökni a bevonulás elől. Ugy is tett s most, hogy hiába várták a katonáknál, bejelentették szökését a szegzárdi szolgabírói hivatalnak, ahol elrendelték a katonaszökevény keresését. Ha valahol elfoghatják, átadják a 44-ik ezred hadkiegészítő parancsnokságának Kaposvárott.

— **(Örült kucséber.)** Vusics Jakab, a pécsi kucséber szeniora, ma reggel véres fejjel állított be a rendőrkapitánysághoz. Ott aztán elpanaszolta, hogy tegnap este elverték. És pedig olyan alaposan, hogy vagy egy hét kell bele, mire sebei begyógyulnak és ismét képes lesz foglalkozása után látni, melynek üzése közben megöregedett ugyan, de még olyan eset nem esett

meg vele, mint tegnap este. Együtt volt egy kocsmában Belán Antal és Klánics Jakab kucséberrel, akik részegek valának és erőnek erejével belekötöttek. Mikor ő se akarta magát hagyni, mert hiszen már csak az öregsége is nagyobb tiszteletet érdemelt volna, — rámentek és össze-vissza verték. Az öreg kucséber panaszát jegyzőkönyvbe vette a kapitány s átteszi a bírósághoz.

— **(Leégett présház.)** B. Magyar József, bölcskei lakosnak, présháza egy éjjel ismeretlen okból kigyulladt és leégett. A leégett présház biztosítva volt s így a tulajdonos kára megtérül. A tűz keletkezésének okát minden nyomozás dacára sem lehetett kipuhatolni.

— **(Szűnik a sertésvész)** Mint az alispáni hivatal értesítette a városi tanácsot, megyénkben legujabban Csuzsa, Cun, Karancs, Raád és Sepse községek sertésállományában fellépett sertésvész megszűnt és a járványmentes községek a vesztegzár alól feloldattak.

— **(Mégmérgezett férj.)** Ily cím alatt irtunk Ceider János, bányatelepi lakos ama vádjáról, mely szerint feleségét azzal vádolta, hogy első férjét Schimnautz Józsefet megmérgezte, csak azért, hogy vele a ki már akkor szeretője volt, egybekelhesen. A rendőrségnél az asszony azzal védekezett ura borzasztó vádjá ellen, hogy az boszúból vádolja, mert ő — az asszony — nem türheti tovább veszekedő természetét — és el akarja hagyni. A rendőrség az ügyet áttette a törvényszékhez és a gyanuba vett asszonyt az ügyészséghez kísérték. Ott a vizsgálat tovább folyt ellene, azonban semmi terhelő adat sem merült fel az ügyben s ma reggel az asszonyt szabadon is bocsájtották az ügyészségtől. Így hát a megmérgezett férj esete nem volt más, mint egy elhagyott ember sikerre nem vezető bosszuállása, melyet azonban bebizonyítani nem lehetett.

— **(A közegészségügyi bizottság ülése.)** Pécs város közegészségügyi bizottsága ma délután 3 órakor tartotta ülését Majorossy Imre polgármester elnöklése alatt a városház közgyűlési termében, melynek egyetlen tárgya volt, a nemrég nagyban grasszált krajcárkaszárnnyabeli tifuszjárványnyal kapcsolatosan a hadtestparancsnokság által támasztott egészségügyi követelményeknek miként való teljesítése fölötti tanácskozás. Részt vettek az ülésen Hölbling Miksa, Kelemen Mihály, Kaufer Mór, Ludvig Ferenc, Cirer Elek, Mendl Lajos, Erreth Lajos, Löwy Lipót, Schmidt Antal, Tolnai Vilmos, Pataky Lucidus orvosok, — valamint a katonaság részéről Epstein törzsorvos, Thomann Miklós ezredorvos, Turcsányi honvéd törzsorvos, továbbá Herbert János tanácsos, Rauch János főmérnök, Kovácsffy Kálmán állami főmérnök, Vaszary Gyula főkapitány, Sipőc István gyógyszerész. Mindenek előtt fölolvasták a hadtestparancsnokság átiratát, a mely a már fogantatott óvintézkedéseken kívül kívánja, hogy a Krajcár laktanyabeli többi pöcegödörök, számszerint 7, köröskörül egy méternyire kiásandók s agyaggal körülveendőek volnának. Az eszmecsere tágas mederben indult meg, melyben résztvettek vegyesen, magyar és német nyelven Löwy, Mendl

Epstein Szilágyi orvosok, a főmérnök és a főkapitány s végezetül abban állapodtak meg, hogy a krajcárkaszárnnyabeli pöcegödörök rögtön kitisztítandók, jövőre pedig 3 hónaponként feltétlenül kihordassanak, s a falazataik a Löwy dr. által ajánlott kacsuk-anyaggal, a mi vízhatlan, s így megakadályozza az átszűremkedést és szerfölött ocsó, bevonassanak. Egyben kérdés intéztesék a hadtestparancsnoksághoz, hogy megelégszik-e a kérdésnek illetően megoldásával, mert az ő általa kívánt agyaggal való övezés egy részről temérdek áldozatába kerülne a város közönségének, de célravezető amúgy sem volna, mert ez az eljárás nem zárja ki a talaj inficiálását.

— **(Gyujtogatók.)** A kajdaci hártárban leégett a napokban Imre Mihály, odaváló lakosnak 50 frt értékű szalmakazla. A tűz keletkezési okának puhatolásánál a vizsgálat kiderítette, hogy a tüzet a károsult ötéves kis fia, Imre István, Kasza József szintén hatéves István nevű fiával együtt okozta. A két gyerek tüzet rakott a kazal tövében s ettől fogott az tüzet s így származott a tűzveszedelem. A csendőrség azonban egy másik gyujtogatásból eredt tüznek is nyomára jutott most. Ugyanis Feil Péter és Feil Gáspár paksi lakosoknak 612 frtra biztosított szénaboglyája szintén leégett s mikor a tűz keletkezési okát puhatolta a csendőrség, kitűnt, hogy a 600 frtnál többre biztosított szénaboglya nem ért többet 50 frtnál s az a gyanu, hogy maguk a tulajdonosok gyujtották fel, hogy a biztosítási összeghez hozzájussanak. A további vizsgálatot a bíróság vezeti a gyujtogatási ügyekben.

— **(Méglopott kincstár.)** A szegzárdi vasútállomás mellett levő fakészletet, mely a kincstár tulajdonát képezi, Reizer István és Reizer Aranka, szegzárdi lakosok, megdézsmáltak s így vagy 10 frt kárt okoztak az államkincstárnak. A csendőrség a fatolvajokat feljelentette a bíróságnak, ahol a vizsgálatot megindították ellenük.

— **(Ismét meglopták.)** Megirtuk annak idején, hogy miként lopta el egy Gyenei nevű csavargó Szalai Antal nének pár forintnyi készpénzét Dunaföldvárott. A többi lapok, kik később irtak a dolgról, megtették „betörő gavallérnak“ a tolvaj csavargót s majd a gavallérok reputációja érdekében rektifikálták a hirt s leszállították a tolvaj társadalmi állásának nivóját a csavargóságra. Szalai Antalnét azonban most megint meglopták; egy pár csizmát lopott el tőle valami Lieber József nevű dunaföldvári ember, a kit a csendőrség megint elcsipett. Erről a lopásról írva bizonyára nem fogják gavallérnak titulálni a tettest a lapok, mert a gavallérok pénzt ugyan lopnak, de csizmát azt nem.

— **(Letartóztatott pénzhamisítónő.)** Megirtuk nem régen, hogy a budapesti törvényszék pénzhamisításért körözötteti Jäger Magdolna, báttaszéki illetőségű asszonyt. A báttaszéki csendőrség a körözés folytán utána is járt az asszony tartózkodási helyének és azt kipuhatolván, a pénzhamisítónőt elfogta s átadta a szegzárdi ügyészségnek.

— **(Verekedés fejszével.)** Kovács István, mohácsi lakos, egyik szomszédjával, Molnár Jánossal örökös civakodásban élt. A civakodás vége aztán az lett, hogy mikor ismét összetűztek, Kovács egy fejszét kapott fel és azzal ment neki Molnárnak. Szerencsére a gyilkoló szármot nem tudta elég veszedelmesen kezelni s csak kisebb sérüléseket ejtett ellenfelén, a ki azonban így is nyolc napig lesz kénytelen az ágyat őrizni sebei miatt. A csendőrség a verekedő ember tettéről jelentést tett a szolgabíróságnak.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése február hó 18-án.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A földmívelési budget további tárgyalása a telepítésekről szóló tétel tárgyalásával kezdődött.

Werner Gyula volt az első szónok, a ki a telepítések tételénél igazságtalannak mondja a vádat, mintha a nemzetiségekre a magyarságot ráerőszakolnák. A néppárt támogatja a nemzetiségi tulzókat; míg az állam csak a magyar nyelvű területeket védelmezi. A tételt elfogadja.

Daranyi Ignác, földmívelésügyi miniszter, beszélt ezután hosszabban. A mezőgazdasággal foglalkozva kimutatja, hogy a szőlők rekonstrukciója, a selyemtenyésztés fejlesztése, a munkaközvetítés és állami segélyezés, az alsótiszai és a kőrösi vízszabályozá-

sok a munkások és munkaadók szerződéseinek szabályozásáról szóló készülő törvényjavaslat mind a munkások helyzetének javítására szolgál. Dolgozni akarókat segítsük, de a munkakerülőket, állam elleni izgatókat szigorral büntessük meg. Az állattenyésztés, lótenyésztés emelkedett; az erdőket államosítani fogják; a kis bérleteket és gabonakiviteli prémiumot azonban helyteleníti. Visszautasítja a vádat, mintha a nagybirtokosoknak kedvezne. A magyar gazda érdekeiért, félretéve a pártszempontokat, egyesült erővel küzdjünk.

Thaly Kálmán sürgeti még a dunai csatorna kiépítését, gabonakivitelünk érdekében.

Miklós Ödön beszélt még, dicsérvén a költségvetést s ezzel az ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

— **Együtt a halálba.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesten a Kontintca 6. szám alatt levő nyilvános házban Hizza István, kárpitossegéd, a ki alig volt 21 éves és a télen munka nélkül levén, egészen elzüllött, Rosenberg Száli nevű szeretőjét agyonlőtte. Azután maga ellen fordította a fegyvert s egy lövéssel ő is leszámolt az élettel. Közlebbi okok, hogy mi vitte a szerelmes legényt kedvese megölésére és az öngyilkosságra, hiányzanak, mert a szerelmes párra semmiféle irást nem hagyott hátra.

— **Görög bajok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vassos ezredes a nagyhatalmak akciója folytán lemondott Kánaea megtámadásáról és Góniában ütötte fel főhadiszállását. A törökök Kánaeat körülsáncolják. A rethymoi kerület lakói megtagadták a szultán szuverenitását és proklamálták az uniót Görögországgal. Skuzez görög hadügyminiszter, válaszában a nagyhatalmaknak nem ígérheti a görög torpedó flottilla visszahívását és fenntartja parancsait. Az európai konzulátusokra a hatalmak tengerészei felügyelnek. A görög konzulátus palotájára, a kormány rendeletéből, ismét kitzűték a göröglobogót. A török kormány alban és basibozuk csapatokat alakít a határszélen és torpedókat rendelt.

— **Biedermann mandátuma.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház IX. bíráló bizottsága Szivák Imre elnöklete alatt tegnap délután tárgyalta Biedermann Rezső szigetvári mandátumát. A tárgyalás eredménye az, hogy elrendelték a vizsgálatot, melynek eszközzésére Issekutz Marcellt küldték ki.

— **Kréta új kormányzója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hír szerint Potiadesz beyt, volt szmirnai kormányzót, nevezik ki Kréta új kormányzójául.

— **Törökország mozgósít.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy császári irade 80.000 török katona azonnali mozgósítását rendelte el.

villan át, beteges pir élénkíti meg arcát s szemei fénylenek. Eleven lesz és beszédes.

— Hozzám hasonlitasz, mikor a te korodban voltam! Ilyen voltam én! A szépség pompas ajándék. Vigyázz rá jól! A szépség meghódítja a szerencsét, ha okossággal jár karöltve. Légy okos! Gondolj mindig anyád arcára, melyet csak a szerencsétlenség torzított el.

Sha Helén pirulva, de egyuttal titkos büszkeség érzetével is arcát a különös hizelgő keblére rejtette s arról beszélt, hogy nem kíván más boldogságot, mint anyját megint egészségesnek s életvidornak látni, ez csak keserűen mosolygott s nem volt más válasza, mint „balga!“ vagy „halálom felszabadít téged.“

Egyszer Helén szívének természetes felhevülésében boszusan kiáltott fel: „Anyám, hát nem tudod, hogy ezekkel a borzasztó szavakkal vétkezel Isten és a saját gyermeked ellen?!“

Ekkor Waldernerné mereven bámult felháborodott gyermekére, mintha idegenszerű beszédet hallott volna, a melyet már régen feledett.

— Volt szívem — sóhajtott aztán — s ez volt a szerencsétlenségem.

Igy nőtt fel Helén, a betegszoba nyomasztó légkörében s mégis csodaszép virággá fejlődött, hála a szeretetteljesebb anyatermészetnek, a melynek lehe üdítőleg fogta körül, mihelyt kilépett a házikóból, lábai előtt a tengerrel s az erdő szomszédságában.

És lelke!? . . . De hát mi a lélek? Az ifjkorban jó vagy rossz tanításokra és példákra való emlékezés. Sha Helén gyermekkorára visszagondolt, — nem szívesen tette — csak komor képek ötlöttek szemébe.

Végül engedelmet kért a kapitánytól, hogy a parancsnoki hidra felemehessen . . .

A partok csakhamar ismét feltűntek a szemlélők előtt; a hajó mélyen ivelt öblöt szelt át.

A hajó irányában az erdő kárpitjának egy nyílásán át hullámos völgybe lehetett pillantani. Ott egy helység csinos házai a partig húzódtak le; a tempiom fekvése volt a legmagasabb.

— Möln — magyarázta a kapitány az idegennek — És Wittenhagen hol fekszik?

— Wittenhagen? Ott, azon a szélső csucson, a hoi a halom meredeken emelkedik ki a tengerből. Ön az első, a kit ez a fészek érdekel.

— Sőt mi több, én ebbe a fészekbe igyekszem.

A kapitány mosolygott. — Nagy kényelmet ott ugyan nem fog találni.

— Még ma oda akarok jutni. Mennyi idő alatt érhetek oda?

— Jó két óra kell hozzá. A parti ut a legrövidebb, de ezt ma nem igen ajánlom önnek. Menjen inkább a széltől védett erdei ösvényen.

Az idegen tekintetét végigjártatta a parton, mintha a távolságot méregetné. Mölnön túl az említett csucson a part elhagyott volt. A sötétzöld magaslatok itt-ott csaknem a hullámokig nyomultak előre. Csak egy helyen oszlottak meg olyan formán, mint Mölnnél s ezen a tisztáson egy tornyos kastély bukkant elő.

— Wiek vára — válaszolt a kapitány társa kérdő tekintetére.

Az idegen acélszürke szemei különös módon villantak fel, a mikor utána mondta ezt a nevet:

— **Nagykövetek boszorkánykonyhája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Goluchowsky külügyminiszter tegnap délután fogadta a Ballplatz-i palotában a hatalmak Bécsben székelő nagyköveteit, a kikkel sokáig tanácskozott a keleti zavarok kritikus voltáról.

— **Lázás munka a pólai hadi kikötőben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pólai hadi kikötőben éjjel-nappal dolgoznak a Krétába kirendelt hajók felszerelésén. Az a hír, hogy a Ferenc József cirkáló hajót kiküldik, igaznak bizonyult. A London, Zrinyi és Vantilos hajókból álló déli hajóosztály legénységét a szintén Krétába induló Stefánia páncélos toronyhajóra helyezik át. A krétai osztrák-magyar hajóhad parancsnoka Hinke ellentengernagy lesz.

— **Nulla dies...** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti földalatti villamos vasuton tegnap este hat órakor ismét baleset történt. A Gizellatéri végállomásnál a kocsivezető elfelejtett fékezni s a kocsi teljes gyorsasággal a falnak rohant. Az első része szétzúdott; szerencsére azonban az utasokban nem esett kár, csak a nagy rázkódás következtében egymásra buktak s óriási pánikot állottak ki.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

A „Baranya-Baáni keresztény fogyasztási szövetkezet fölszámolás alatt“ cégnek

1896. évi bevételi és kiadási összesített

KIMUTATÁSA.

Hónap	bevétel	kiadás
Január	755.72	666.45
Február	1510.04	1219.63
Márczius	1062.12	1413.49
Április	580.74	405.33
Május	210.41	209.23
Junius	455.83	38.68
Julius	31.64	4.15
Augusztus	26.34	—
Szeptember	104.22	1.82
Október	42.97	12. —
November	28.50	4.06
Deczember	149.47	15.62
		3990.46
pénztári maradv. m. egyenleg	4958. —	967.54
	4958. —	4958. —

Részletes-számla		
	bevétel	kiadás
tartozások	1318.13	2721.24
baáni kölcsönös önszegélyző szövetk.	577.20	520. —
árak és felszerelés	2337.54	334.81
árak és felszerelés Schaller P-től	636.20	—
illeték, adó és perkölt.	28.50	129.29
1895. évről pénzt. mar.	60.43	—
kamatok	—	166.16
napidíjak és fuvar	—	84.20
üzletbér	—	15. —
körműves és napszám	—	12.48
irodai kiadások	—	7.28
		3990.46
pénzt. maradv. m. egyenleg	4958. —	967.54
	4958. —	4958. —

Baranya-Baán, 1897. február 14 én.

Felszámolók:

Králik Vinose, Stang Miklós, Lindeman Ádám, Lindeman Ferenc.

Ezen számla-mérleg tüzetesen felülvizsgáltatott és minden tekintetben helyesnek találtatott.

Kmf.

A felügyelő bizottság:

Schwáb János, Weber József, Fogl József, Konrád György, Dürr János.

Jegyzet: Ezen felszámolási kimutató összes mellékleteivel és üzleti könyvekkel megtekintés céljából az igazgató lakásán a tagok rendelkezésére állanak.

— Wiek.

E pillanatban tompa dörgés hallatszott. Nyugaton zivatar támadt.

— Csinos kis viharunk lesz — mondta a kapitány.

A hajó azonban már célhoz ért

A fekete ruhás ur utolsónak szállt ki az utolsó csolnakból. Mályhája egy kezításkából állott.

— A vendéglőbe? — kérdé tőle egy szolgálatkész fiu.

— Nem, hanem vezess a wittenhageni utra.

A fiu csodálkozó tekintetét vetett rá.

Wittenhagen, egy kis halászfalu, magas halmon fekszik, mert lenn a parton nincs elég hely számára. Az egyébkor elhagyott parton most férfiak s asszonyok sűrűgtek, hogy a táncoló csolnakokat biztonságba helyezzék. A zivatar haza kergette a halászokat, a hol a szél magasra kavarta fel a fővenyt. A sötét láthatáron egy vitorlás hajó táncolt fel s alá s csak egyetlen viharvitorlával futva iparkodott a sik tengerre jutni.

A parton foglalatoskodók csak ritkán tekintenek ki a viharhajtottá árboera, de fenn a dombon egy házikóban, a mely a meredek oldal szélén áll, egy leány aggódva szemléli a hányatott hajó küzdelmeit.

Ez az egyszerű városi ruhába öltözött leány fel-tűnően szép. Világosbarna hajfonatokkal körített feje,

szabályos arcvonásai a festők madonnáira emlékeztetnek. És mégis nincs semmi nőies egész megjelenésében. Walderner Helén — ez a neve a leánynak — a kora ifjúság minden bájával fel van ruházva. Arca viruló, kifogástalan termete szilfid-hajlékonyságu, nagy sötétkék szemei sugárzó, sugárzó még most is, dacára, hogy aggódás, majd bánat árnyékolja be tekintetét. Bánat, mert amint a viharverte hajó a láthatárt borító sűrű felhők mögött eltűnik, Helén visszatér az ablaktól — anyja betegágyához.

A betegszoba alacsony helyiség, a házigazda szegényes butorzatával, a ki halász, mint a falu csaknem valamennyi lakója.

Öt éve már, hogy Helén anyja, testben-lélekben megtörve, ide költözött. Ha a tengerparton gyógyulást remélt, ez hasztalan reménykedés volt. De inkább úgy látzott, hogy ő csupán a tengert szemlélve kívánt meghalni.

Szegény volt és boldogtalan — a mások, vagy talán a saját hibájából is; teljesen elhagyatva, napokon és éjjeleken át némán elmerülve emlékeibe, melyeket leánya nem ismer s megismernie nem is szabad. . . Ha szól, csak azért teszi, hogy a leányt részvétlenségéből felrzza, ha azonban Helén benső részvétét elárulja, a beteg azt zsémbesen utasítja vissza.

A szerencsétlen nőnek csak egyetlen vigasza van: gyermekének szépsége! Ha Helén hosszú téli esteken negédesen tarka szalagot fűz hajába, vagy ezt pajkosan kibontja, úgy hogy dus haju palástként vesszi körül, akkor az anya bánatdulta vénásain diadalérvés

REICHENBERGI

Posztó**és öltönyszövetek!**

Magán vásárlók direkt kiszolgálása!

Tessék kérni mintákat a mi fel-
tűnő ujdonságainkból.Igen elegáns tavaszi öltönykelmék, egész
öltözetre 6.70 krtól, 8 frt, 10 frtig és
feljebb.**REHWALD FERENCZ FIAI**

posztóraktára

Reichenbergben, (Csehország).

Velencei születésű olasz
nő kíván oktatást adni az
olasz nyelvből.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

22013. sz.

tlk. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekvi
hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Gerecze
Péter budapesti lakos végrehajthatónak Wirth
János és neje Hahner Katalin végrehajtást
szenvető ellen 150 frt tőkekövetelés és
jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir.
törvényszék, a pécsi és a pécsváradi kir. járás-
bírótság területén levő, Ellend és Martonfa
határában fekvő, és ugyan az ellendi 190.
sz. tjkvben felvett 1. sor. 29. hsz. 105.
sz. házra 80 frt, míg a martonfai 238. sz. tjkvben
felvett 1. sor. 1407. hsz. szőlőre 368 frt
becsár, mint kikiáltási árban az árverést el-
rendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlano-
k és pedig az ellendi ingatlanra 1897. évi
március hó 8-ik napján d. e. 10 órakor
még a martonfai ingatlanokra ugyanaz nap
d. u. 3 órakor megtartandó nyilvános ár-
verésen a megállapított kikiáltási áron alul
is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az
ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis
8 frt, 36 frt 80 krt, készpénzben, vagy az
1881. évi november hó 1-én 3333. szám
alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8.
§-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a
kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881-ik
60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénz-
nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről ki-
állított szabályszerű elismervényt átszol-
gáltatni.

Pécsett, 1896. évi november hó 25. nap-
ján. A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

Lukrits István

kir. táblai bíró.

Egyesült Budapest fővárosi takarékpénztár.Központi osztály: V. ker., Dorottya-utca 4. sz.
Budai osztály: II. ker., Fő-utca 2. szám.

Józsefvárosi osztály: VIII., Kerepesi-ut 9. sz.

Terézvárosi osztály: VI. ker., Andrassy-ut 2. sz. (Foncière-palota.)

Befizetett alaptőke:**3.600000 frt névre szóló 12000 drb 300 frt névért. részv. felosztva,****Tartaléktőkék:**

Rendes tartalékalap	-----	3.372,202 frt 45 kr.
külön	-----	583,649 frt 33 kr.
Rendkívüli	-----	200,000 frt

Összesen: — 4.155,851 frt 78 kr.

Kölcsönöket ad telekkönyvezett (fővárosi) ingatlanokra, és vidéki földbirtokokra készpénzben és záloglevelekben a becsérték 50 százalékáig.

A jelzálogkölcsön iránti kérvényekhez — melyeknek mintázatai a takarékpénztárnál díjmen-
tesen átvehető — következő okiratok melléklendők:**Földbirtokoknál:**

- a legújabb keletű hitelesített teljes telekkönyvi kivonat;
- a hitelesített katasteri birtokiv
- az adókönyv vagy adóhivatali bizonyítvány a fizetett adóról;
- esetleg az ármentesítési költségek kimutatása;
- az épületekre vonatkozó tűzkárbiztosítási kötvény.
- az u. n. azonossági bizonyítvány, vagyis községi bizonyítvány az iránt, hogy a katasteri birtokivben felvett birtok mily hiteletekjegyzőkönyvekben van felvéve.

Kivánatos, hogy esetleg meglevő bírói becslések, adás-vételi vagy bérszerződések is mel-
lékeltesenek.Készpénzkölcsönök rendszerint hat havi kölcsönös felmondás és a kamatoknak negyedévenként
előlegesen leendő fizetésének kikötése mellett adatnak. A kamatláb a takarékpénztár és a kölcsön-
kérő közti megállapodás tárgyát képezi.A takarékpénztárnak 4 $\frac{1}{2}$ %-os záloglevelekben adott kölcsönei után tőkétörlesztés és kamat
fejében 45 éven át évenként 5 $\frac{1}{2}$ %-ot fizetendő $\frac{1}{2}$ évi előleges részletekben.A 4%-os záloglevelekben adott kölcsönök után tőkétörlesztés és kamat fejében 48 $\frac{1}{2}$ éven át
évenként 5%-os összeg fizetendő $\frac{1}{2}$ évi előleges részletekben.

A záloglevelek kölcsönösen megállapított áron vétetnek vissza.

Az intézeti záloglevelek a tozsdei napi árfolyamon a takarékpénztár mind a négy
osztályának pénztáránál kaphatók.

**Hirdetések jutányos áron a ki-
adóhivatalunkban vétetnek fel.**

Az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület“

karöltve

A Lótenyésztés emelésére alakult r.-t.-gal

folyó év április 4, 5, 6-án, — úgyszintén május hó 3, 4, 5-én

Budapestben a „Tattersall“-ban

(külső kerepesi-ut 17—19, a keleti pályaudvar leszálló oldalával szemben)

luxus lóvásárokat

rendez.

Tenyésztőktől bejelentések március hó 15, illetve a májusi vásárra
április hó 15-ig a „Tattersall“ titkárságához intézendők, honnét kívánatra
bejelentési lapok, a lólapjaikon foglalt vásárszabályzatokkal egyetemben, a
bejelenteni óhajtoknak készséggel megküldetnek.A vásár katalógusai a terminusokat megelőzőleg 8 nappal kapha-
tók lesznek.**A rendező bizottság.**

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.